Hoogeerzame Heeren Directeuren onzer Vereeniging,
Hoogachtbare Heeren Curatoren dezer Hoogeschool,
Hooggeleerde Heeren Hoogleeraren,
Zeergeleerde Heeren Doctoren in onderscheidene wetenschappen,
Weleerwaarde Heeren Bedienaren des Woords,
Weledele Heeren Studenten,
En voorts gij allen, die van wat naam of rang ook herwaarts opkwaamt, om deze plechtigheid met uwe tegenwoordigheid te vereeren,
Zeer geachte en zeer gewenschte toehoorders,

Ook onze oostelijke naburen bezitten thans hun Multatuli in *Nietzsche*. Een schrijver, die bij Douwes Dekker niet achterstaat noch in het wegsleepende van zijn aphoristischen stijl, noch in de stoutheid zijner conceptiën, noch in het driest-radicale van zijn ongeloof, en die hem in diepte van opvatting en systematische denkkracht zeer verre overtreft. Beider levenspositie verklaart dit. Multatuli was Indisch ambtenaar, Nietzsche te Bazel hoogleeraar in de philosophie 1). Maar overigens vertoont ook beider succes een gelijksoortig karakter; want vooral voor „de aankomende jongelingschap" werd Nietzsche in Duitschland de opgaande zon; ten deele vroeger reeds, maar vooral na het uitkomen van zijn werk: *Also sprach Zarathustra* 2). Men verslindt, men citeert, men bewierookt hem. Heine en Feuerbach hebben afgedaan; Schopenhauer verveelt; alles is thans *Nietzsche* geworden. — Nu is ook deze Duitsche Multatuli natuurlijk volstrekt geen vriend van de toongevende kringen op wetenschappelijk en staatkundig gebied. Veeleer steekt hij even dapper den draak met Duitschland's professoren en staatslieden, met zijn kunstaanbidders en Mammondienaars, als met de kalot